

Expliquin'ns què significa un "acord nacional per la llengua"?

Aquesta idea es basa en el fet que la situació actual és insatisfactòria, perquè no permet fer els canvis que caldria perquè el català tingui més presència pública. Hauríem de posar-nos d'acord a Catalunya -i ara és una bona ocasió amb la reforma de l'Estatut- a considerar que el català fos la llengua d'interrelació i la llengua pública de les comunicacions de les organitzacions, i sobretot del món laboral. Com s'ha demostrat al Quebec, la llengua amb què la gent es guanya la vida és fonamental per a la integració dels immigrants, perquè tindran interès per aprendre l'idioma en què es poden guanyar la vida. Si aquesta llengua és el castellà, aleshores el català els semblarà secundari.

En quina situació es troba la transmissió intergeneracional del català?

En la darrera enquesta de la Generalitat de Catalunya, si comparem la llengua que fa anys els pares parlaven als seus fills i la llengua que aquesta generació parla als seus fills, guanyem en un 10% en transmissió del català. Això vol dir que encara hi ha la capacitat d'incorporar descendents de persones a qui els seus pares van parlar en castellà al grup que té el català com a llengua primera. I això és bo, perquè aquestes persones tampoc no deixen de saber el castellà, però fent del

ALBERT BASTARDAS I BOADA
Catedràtic de lingüística general de la Universitat de Barcelona
i director del Centre Universitari de Sociolingüística i Comunicació

"La reforma de l'Estatut és una bona ocasió per acordar que el català sigui la llengua d'interrelació i del món laboral"

Albert Bastardas i Boada (Vilafranca del Penedès, 1951) és llicenciat en filologia catalana per la Universitat de Barcelona des de 1981. Es va doctorar en sociolingüística per la Universitat Laval (Quebec, Canadà). Juntament amb Josep Soler, és l'editor del volum *Sociolingüística i llengua catalana* (1988), en el qual signa el treball "La normalització lingüística: l'extensió de l'ús". Ha escrit nombrosos articles sobre sociolingüística i, entre els seus llibres, destaca *Ecologia de les llengües* (1996). Acaba de publicar com a director l'obra *Diversitats. Llengües, espècies i ecologies* (ed. Empúries). És catedràtic de lingüística general de la Universitat de Barcelona, en la qual imparteix classes de sociolingüística i de política i planificació lingüístiques, i membre del Consell de Redacció de la *Revista de Llengua i Dret*, editada per la Generalitat de Catalunya. És també director del Centre Universitari de Sociolingüística i Comunicació (CUSC) i membre del Grup Català de Sociolingüística.

català la seva llengua familiar i social habitual contribueixen a assegurar-ne la continuïtat i el desenvolupament futurs.

Com actualitzem la nova immigració...

La majoria de nens d'origen immigrant que neixen a Catalunya avui tindrà encara com a llengua primera la dels pares, perquè les primeres generacions que migren no tenen

habitualment una bilingüïtzació efectiva i aprofundida que els permeti sentir-se còmodes per parlar aquesta segona llengua als fills, perquè els pares arriben quan són grans i han passat l'edat òptima de desenvolupament lingüístic. Les primeres generacions d'hispanoamericans dels Estats Units o d'italians d'Àustràlia també han tendit a parlar en castellà o en italià, respectivament, als

seus fills. Cal passar, doncs, per una etapa de transició per a la qual cal adoptar les polítiques corresponents d'atenció lingüística per als immigrants adults i alhora de desenvolupament de la comprensió i l'expressió en català. Per als infants, les escoles han de disposar dels recursos necessaris per a la seva integració. Un dels grans factors que determina l'actuació lingüística

de les persones immigrades és el seu context sociolingüístic. Si viuen entre persones que parlen habitualment en català es bilingüïtzaran més ràpidament en aquesta llengua que si viuen entre persones que usen més freqüentment o exclusivament el castellà. Com que això últim pot passar sovint, cal fer un esforç compensatori perquè puguin desenvolupar adequadament el català i puguin així integrar-se plenament al país.

En quin lloc hem de situar el català a Europa?

Es tracta de reivindicar en peu d'igualtat allò que tenen també les altres llengües que són oficials d'"estat". Si hi ha el maltès o el lituà i no hi és el català -amb més parlants- això és un greuge comparatiu important, una discriminació insostenible. Ara bé: també cal tenir clar que d'això no en depèn la salvació de la llengua.

És simbòlic que el català es parli al Parlament europeu?

Sí, és més aviat simbòlic, però les coses simbòliques són importants també. Que el català pugui sentir-se amb normalitat al Parlament Europeu -o bé a l'Espanyol- és també un acte de dignitat i d'igualtat, i, a més, pot afectar la representació de les persones que viuen a Catalunya i ajudar a apreciar que el català és una llengua important com les altres i, que per tant, és una llengua que cal saber, que cal utilitzar i que cal valorar.